

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1951

N:o 6—10.

Innehåll: N:o 6. Landskapslag om tjänstemannapensioner i landskapet Åland.
N:o 7. Landskapslag om reglering av särskilda ur landskapsmedel utgående pensioner.
N:o 8. Landskapslag angående extraordinarie befattningshavares uti landskapet Åland pensioner.
N:o 9. Landskapslag om landskapsförvaltningen underlydande arbetares i landskapet Åland pensioner.
N:o 10. Landskapslag om utbetalning av pensioner i landskapet Åland.

N:o 6.

Landskapslag

om tjänstemannapensioner i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 26 januari 1951.

Utfärdad i Mariehamn den 7 februari 1951.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Innehavare av landskapets tjänst eller befattning med grundlön är vid avgång från tjänsten eller befattningen berättigad till livstidspension av landskapsmedel i enlighet med vad i denna landskapslag stadgas.

Extraordinarie befattningshavare och i landskapets arbete anställd arbetare äga rätt till pension, som i enlighet med vad i landskapslag närmare föreskrives, bestämmes med iakttagande i tillämpliga delar av vad i denna landskapslag är stadgat.

2 §.

Allmän förutsättning för erhållande av pension är:

att innehavare av tjänst eller befattning uppnått sextiotre års ålder eller den tidigare åldersgräns, vid vilken han är skyldig att avgå, eller att han därförinnan till följd av kroppsslyte eller nedsatta kropps- eller själskrafter blivit varaktigt oförmögen att handhava tjänsten eller befattningen; och

att han därjämte, förutom uti nedan i 7 § 1 mom. nämnda fall, innehar minst tio pensionsår.

I nedan nämnda tjänster och befattningar erlägges pension före uppnådd

sextiotre års ålder som följer:

vid 53 års ålder åt sjuksköterska, samt

vid 58 års ålder åt i landskapstjänst anställd barnmorska samt överkonstapel, äldre och yngre poliskonstapel, dock icke åt sådan, som utför enbart kansliarbeten eller därmed jämförliga uppdrag.

3 §.

Såsom pensionsår, vilka innehavare av tjänst eller befattning får tillgodoräkna sig, anses den tid han efter det han fyllt tjuogoett år innehaft stats- eller landskapstjänst eller -befattning med grundlön eller statstjänst med avtalslön eller extraordinarie befattning eller ock tillfälligt eller såsom vikarie handhaft stats- eller landskapstjänst eller -befattning eller extraordinarie befattning eller eljest innehaft stats- eller landskapsanställning, som bör anses såsom huvudsyssla eller varit anställd i sådant statens eller landskapets arbete, i vilket arbetaren får tillgodoräkna sig arbetstiden såsom till pension berättigande tjänstgöringstid. Såsom pensionsår får innehavare av tjänst eller befattning tillgodoräkna sig även den tid han såsom värnpliktig tjänstgjort i aktiv trupp, för såvitt denna tjänstgöring omedelbart ansluter sig till annan stats- eller landskapstjänst, samt den tid han under krigstillstånd fullgjort militärtjänst, så ock den tid han varit uppförd på indragningsstat.

Rätten att räkna pensionsår upphör, så snart vederbörande uppnått den ålder, då han är skyldig att avgå, även

om han därefter kvarstår i landskapets tjänst. Är vederbörande skyldig att avgå före uppnådd sextiotre års ålder, äger han likväl rätt att räkna pensionsår, tills han uppnått nämnda ålder.

Tjänstgöring såsom riksdagens justieombudsman samt tjänst eller befattning vid Ålands landsting, riksdagen och sådan befattning vid Finlands Bank, folkpensionsanstalten och postsparbanken, som bör anses såsom huvudsyssla, tillgodoräknas såsom pensionsår.

Innehavare av tjänst eller befattning, som vid ansökan om pension på grund av i 1 mom. avsedd anställning innehar minst tio pensionsår, får efter det han efter fyllda tjuogoett år varit anställd

i kommuns tjänst, vid kommunal centralorganisation, sammanslutning av kommuner eller religionssamfund,

såsom lärare vid privat högskola eller landskaps- eller statsunderstöd åtnjutande privat läro- eller uppfostringsanstalt,

såsom läkare, djurläkare, sjuksköterska, hälsosyster, barnmorska, sinnessjuksköterska eller sinnessjukvårdare i bolags, sammanslutnings eller privat anstalts tjänst,

vid landskaps- eller statsunderstöd åtnjutande lantbruksorganisation eller organisation för huslig ekonomi, skogsvårdsnämnd, centralt skogssällskap, centralhandelskammaren, handelskammare, organisation eller anstalt för vetenskap eller konst, kommunal eller enskild järnväg i samtrafik med stats-

järnvägarna eller av staten övertagen telefonanstalt,

såsom pensionsår tillgodoräkna sig den del, som överstiger fyra år, för såvitt denna tjänst eller befattning varit huvudsyssla och till sin art och i fråga om kompetensvillkoren varit jämförlig med den landskaps- eller statstjänst eller befattning, i vilken han efter avgången från ifrågavarande tjänst eller befattning först anställdts.

Oavsett vad i 4 mom. stadgas, får innehavare av tjänst eller befattning såsom pensionsår tillgodoräkna sig hela den tid han varit lagfaren ledamot av rådstuvurätt eller magistrat eller stadsfiskal eller efter fyllda tjuogoett år innehaft huvudsyssla vid Maatalousseurojen Keskusliitto benämnda förbunds kolonisationsutskott eller lantbruks- eller hushållningssällskaps kolonisationskommission. Likaså är innehavare av tjänst eller befattning, som innehaft lärartjänst vid kommunal folkskola, berättigad att såsom pensionsår tillgodoräkna sig hela den tid han fått tillgodoräkna sig såsom pensionsår på grund av folkskollärartjänsten. Innehavare av tjänst eller befattning med diplomsjökapstens- eller sjökaptensbrev vid sjöfartsläroverk, för vars tjänst eller befattning kompetensvillkor är sjökaptensexamen antingen enbart eller jämte annan examen, är berättigad att för pension tillgodoräkna sig högst tio år av den tid, han efter att hava erhållit sjökaptensbrev seglat såsom befälhavare på fartyg tillhörande Finlands handelsflotta, likväl sålunda, att den, som

vid uppnådd pensionsålder eller vid avgång därförinnan ur landskapstjänst på grund av denna tjänst har mindre än tio pensionsår, icke är berättigad att i avseende å pension tillgodoräkna sig den tid han varit befälhavare å handelsfartyg.

Har i ovan i 4 eller 5 mom. nämnd tjänstgöring under den tid, som får räknas såsom pensionsår, inträffat avbrott, sammanräknas vid bestämmandet av pensionsåren de olika tjänstgöringstiderna. Såsom avbrott räknas likväl icke den tid vederbörande varit frånvarande av orsaker, som nämnas i 4 § 2 mom.

Landskapsnämnden kan på synnerliga skäl berättiga innehavare av tjänst eller befattning att såsom pensionsår tillgodoräkna sig även annan än i 4 och 5 mom. nämnd tjänstgöringstid, dock högst åtta år.

Är tjänstgöringstid uppdelad på terminer, anses en termins tjänstgöring motsvara sex månader. Tjänstgöring såsom lärare vid fem månader omfattande sommarkurs vid läroanstalt för huslig ekonomi eller ett läsår vid folkskola eller arbetarinstitut räknas såsom ett halvt års tjänstgöring.

4 §.

Hava i statens eller landskapets tjänst under den tid pensionsår beräknas inträffat avbrott, sammanräknas vid bestämmandet av pensionsåren de skilda tjänstetiderna.

Såsom avbrott anses likväl icke den tid, då anställd person

- 1) åtnjutit semester;

2) till följd av vid tjänsteutövning adragen kroppsskada eller sjukdom åtnjutit tjänstledighet eller varit förhindrad att handhava sin tjänst eller befattning;

3) till följd av annan sjukdom varit tjänstledig högst sex månader i följd;

4) till följd av havandeskap eller barnsörd åtnjutit högst tre månaders tjänstledighet;

5) till följd av offentligt uppdrag varit förhindrad att handhava sin tjänst eller befattning;

6) åtnjutit tjänstledighet för att delta i lärokurser, vilka anordnats av ämbetsverket eller inrättningen, eller för andra studier, vilka äro ägnade att främja utförandet av åliggandena vid ämbetsverket eller inrättningen;

7) av annan orsak än ovan nämnts under ett och samma kalenderår åtnjutit högst en månads tjänstledighet; eller

8) utan skäl varit anhållen eller förhindrad att handhava sin tjänst eller befattning.

Landskapsnämnden kan bevilja rätt att i pensionsår inräkna sådant avbrott, varunder i landskapets tjänst anställd person varit tjänstledig för annat än i 2 mom. 6 punkten avsett vetenskapligt arbete eller studieresa eller av annan liknande orsak.

Då tjänsteåret indelas i terminer, beräknas frånvaro från tjänsteutövning under en termin såsom sex månaders utevaro och kortare frånvaro under terminen såsom en femtio procents längre tid än den verkliga tiden.

5 §.

Full pension utgår på sammanlagda beloppet av den för landskapets tjänster eller befattningar fastställda grundlönen och fem ålderstillägg: i avlöningsklasserna 1—22 med sextiosex procent, i avlöningsklasserna 23—25 med sextiofem procent samt i avlöningsklasserna 26—40 med sextiofyra procent, dock sålunda, att lägsta beloppet av full pension utgör etthundratrettioåtta tusen mark och högsta beloppet fyrahundraåtta tusen mark.

Tio pensionsår berättiga till tio tredjedelar av beloppet av full pension och varje därpå följande fullt pensionsår ytterligare till en tredjedel därav, till dess full pensions belopp uppnås.

Den årliga pensionens belopp utjämnas till närmaste tal, vars tolfedel är delbar med tjugofem. Befinnes härvid, att ovanavsedda närmaste tal utgöres av två tal, sker utjämnningen till det större av dessa.

Tjänst eller befattning, som till följd av därmed förenade särskilda löneförmåner hänförts till lägre avlöningsklass än den på grund av sin beskaffenhet eller eljest skulle tillhöra, skall vid bestämmandet av pension hänföras till avlöningsklass, som med avseende å tjänstens eller befattningens beskaffenhet eller eljest motsvarar densamma. I enlighet därmed tillkommer överläkare vid landskapets allmänna sjukhus och distriktsläkare pension enligt 27 avlöningsklassen.

Innehavare av tjänst eller befattning

vilken uppbär avlöning enligt högre avlöningsklass än den, vartill hans tjänst eller befattning hör, tillkommer pension efter den grundlön han senast uppburit.

6 §.

Justeras med stöd av i riket gällande stadganden avlöningen för innehavare av tjänst eller befattning till följd av ändring i det officiella levnadskostnadsindexet, skall pension, som enligt denna landskapslag beviljas eller beviljats, på motsvarande sätt justeras enligt därom utfärdade närmare föreskrifter med iakttagande av sagda stadganden.

7 §.

Nödgas innehavare av tjänst eller befattning till följd av i tjänsteutövningen ådragen kroppsskada eller av tjänstgöringen förorsakad sjukdom såsom oförmögen till landskapets tjänst därifrån avgå, tilldelas honom full pension, oberoende av antalet pensionsår. Har han själv avsiktligen eller genom grov vårdslöshet vållat skadan eller sjukdomen eller väsentligen medverkat till dess uppkomst, kan pension helt och hållet förvägras honom eller dess belopp enligt prövning nedsättas.

Vad i 1 mom. är stadgat gälla även, där innehavare av tjänst eller befattning på grund av i tjänsteutövningen ådragen skada eller av tjänstgöringen förorsakad sjukdom icke blir helt oförmögen till landskapets tjänst utan endast till att handhava sin tjänst eller befattning och han icke lämpligen kan placeras i annan landskapets tjänst eller befattning. Vägrar innehavare av

tjänst eller befattning, sedan han förklarats vara i stånd att sköta annan landskapets tjänst eller befattning, att mottaga sådan honom erbjuden tjänst eller befattning, tillkommer honom icke större pension än den, vartill han på grund av sina pensionsår är berättigad.

Sjukdom anses förorsakad av tjänstgöring, där omständigheter i samband med tjänsteutövningen på sannolika skäl kunna antagas hava föranlett insjuknandet eller väsentligen bidragit till att sjukdomen uppkommit eller förvärrats.

8 §.

Har innehavare av tjänst eller befattning till följd av försvagad hälsa, ådragen skada eller av annan orsak, som icke vållats av honom själv, överförs till annan tjänst eller befattning, för vilken pensionen är mindre än den, som utgår för hans förra tjänst eller befattning, erhåller han vid sin avgång pension enligt den avlöningsklass, till vilken hans förra tjänst eller befattning hör, eller om denna tjänst eller befattning icke längre finnes, enligt den avlöningsklass, vartill den på grund av sin art borde höra.

9 §.

Entledigas innehavare av tjänst på grund av att det allmänna bästa sådant kräver eller därför att han till följd av kroppsslyte eller nedsatta kroppsliga eller själskrafter förlorat sin arbetsförmåga, eller innehavare av befattning, då skäl därtill prövas föreligga, tillkommer honom pension på grund av hans pensionsår, oberoende av huruvida han

uppnått den i 2 § 1 mom. 1 punkten stadgade åldersgränsen.

Innehavare av tjänst eller befattning, som utan ansökan erhållit avskedsbrev, äger samma rätt till pension som den, vilken anhållit om avsked.

Angående rätt till pension i det fall, att på indragningsstat uppförd innehavare av tjänst eller befattning entledigas från landskapets tjänst, är särskilt stadgat.

10 §.

Pension må av därtill berättigad person icke samtidigt åtnjutas för flere än en landskapets tjänst eller befattning.

11 §.

Innehavare av tjänst eller befattning, som medelst domstols utslag eller i disciplinär väg blivit avsatt, går sin rätt till pension förlustig. Lag samma vare om innehavare av tjänst eller befattning för militärt brott blivit dömd till avsättning.

12 §.

Rätt till erhållande av pension upphör:

1) om pensionstagare förlorar sitt finska medborgarskap;

2) om pensionstagare utan avbrott vistats i utlandet längre tid än tre år och icke inom nämnda tre år hos landskapsnämnden sökt och beviljats rätt att fortfarande uppbära pension;

3) om pensionstagare utan vederbörligt tillstånd träder i främmande makts tjänst;

4) om pensionstagare dömes till förlust av medborgerligt förtroende för alltid eller för begången tjänsteförbrytelse

till straff, som i strafflagen stadgas i stället för avsättning från tjänsten; samt

5) om pensionstagare, innan han erhållit avsked från sin tjänst eller befattning, gjort sig skyldig till sådan handling, för vilken han bort i disciplinär väg avsätts.

Har den, som förlorat sitt finska medborgarskap, återvunnit detsamma eller har pension förverkats av ovan i 1 mom. 2 eller 3 punkten nämnda orsaker, kan landskapsnämnden på ansökan återgiva rätten till pension, men de olyftade pensionsbeloppen vare likväl förverkade.

Till pensionstagare, som undergår frihetsstraff i straffanstalt, erlægges icke pension för strafftiden, ej heller till pensionstagare, som gått sitt medborgerliga förtroende förlustig för viss tid, innan han återfått sitt medborgerliga förtroende.

Inträffar någon ovan i 1 mom. nämnd händelse efter det innehavares av tjänst eller befattning tjänsteförhållande upphört men innan honom beviljats pension, skall pensionsrätten anses förverkad. Landskapsnämnden kan likväl i ovan i 2 mom. nämnda fall på ansökan återinsätta honom i hans rätt till pension.

13 §.

Har pensionsbelopp icke lyfts inom tre år efter förfallodagen, inbesparas det till landskapet.

14 §.

Pension beviljas på ansökan av landskapsnämnden.

Har till pension berättigad innehavare av tjänst eller befattning anhållit om pension före tjänsteförhållandets upphörande eller senast inom sex månader därefter, begynner rätten att uppbära pension vid den tidpunkt rätten att uppbära lön på grund av tjänsteförhållandet upphör.

Har pension ej sökts inom den i 2 mom. föreskrivna tiden och har laga skäl till försummelsen icke förebragts, begynner rätten att uppbära pension med ingången av månaden efter den, då ansökan om pension inlämnades.

15 §.

Sakägare, som anser beslut i pensionsärende kränka hans lagliga rätt, kan söka ändring i beslutet genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Besvären skola ingivas inom trettio dagar från den dag beslutet delgivits.

16 §.

Befinnes pensionstagare skyldig till sådan handling, som enligt 12 § 1 mom. 5 punkten kan medföra förlust av pension, skall hans rätt att uppbära pension underställas prövning och avgörande i den ordning, som stadgas för tjänstemans skiljande från tjänsten i disciplinär väg.

17 §.

Pension utbetalas av landskapsnämnden på sätt därom är särskilt stadgat.

18 §.

Utnämnes pensionstagare till landskapstjänst eller -befattning eller antages han i landskapstjänst såsom extraordinarie befattningshavare, må han

icke i denna tjänst eller befattning lyfta utälgare uppuren pension. Ener tjänsteförhållandets upphörande kommer han anyo i anjutande av sin pension, för savitt han icke på grund av detta tjänsteförhållande är berättigad till ny större pension.

19 §.

Förordnas pensionstagare till vikarie eller att tills vidare bestrida landskapstjänst eller -befattning eller extraordinarie befattning och uppbär han härvid lön, som motsvarar grundlönen eller arsarvodet till dess fulla belopp, innehalles honom tillkommande pension. Uppbär pensionstagare icke för handhavandet av tjänsten eller befattningen förenämnda lön, eller anstales pensionstagare i landskapets tjänst sasom tillfällig funktionär, bestämmer landskapsnämnden huru stor del av hans pension, som skall innehållas.

Pensionstagare, som anställts i landskapets arbete under sådana omständigheter, att anställningstiden tillgodoräknas honom såsom till pension berättigande tjänstgöringstid, är pliktig att avstå från pensionen motsvarande del av sin arbetslön för den tid han är i arbete.

20 §.

Pension utgår för hela den månad, under vilken pensionstagare avlidit.

21 §.

Innehavare av landskapstjänst eller -befattning, som blivit utnämnd före denna lags ikraftträdande, bibehålles vid sin rätt till pension enligt hittills gällande stadganden, därest han inom

tre månader från ikraftträdandet anmäler denna sin önskan hos landskapsnämnden.

22 §.

Om reglering av före denna landskapslags ikraftträdande beviljade pensioner stadgas särskilt.

Har innehavares av tjänst eller befattning tjänsteförhållande upphört före denna landskapslags ikraftträdande men hans anhållan om pension ännu icke avgjorts, skola vid utfärdandet av beslut om pensionen tillämpas vad vid tjänsteförhållandets upphörande var gällande, likväl så, att i fråga om pensions belopp skall lända till efterrättelse vad i 5 § av denna landskapslag är stadgat.

23 §.

Denna landskapslag skall gälla från och med den 1 oktober 1950, och ge-

nom densamma upphäves landskapslagen den 15 mars 1928 angående innehavares av tjänst eller befattning i landskapet Åland rätt till pension (4/28) med samtliga senare tillkomna ändringar samt landskapslagen den 17 juli 1943 om ändring av och tillägg till landskapslagen angående innehavares av tjänst eller befattning i landskapet Åland rätt till pension (18/43) med senare tillkomna ändringar. Dock skola stadgandena i förenämnda landskapslagar tillämpas beträffande de i 21 § och 22 § 2 mom. av denna landskapslag avsedda fallen.

Denna landskapslags 6 § skall lända till efterrättelse blott så länge en allmän justering av innehavarnas av tjänst eller befattning avlöningar jämlikt gällande stadganden verkställs på grundvalen av det officiella levnads-kostnadsindexet.

Mariehamn den 4 december 1950.

På landstingets vägnar:

H u g o J o h a n s s o n
talman.

T o r B r e n n i n g
vicetalman.

C a r l C a r l s o n
vicetalman.

N:o 7.

Landskapslag

om reglering av särskilda ur landskapsmedel utgående pensioner.

Föredragen för Republikens President den 26 januari 1951.

Utfärdad i Mariehamn den 7 februari 1951.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

För de personer, vilka beviljats ordinarie pension på grund av landskaps-tjänst före den 1 oktober 1950, skall pension ordnas på sätt nedan stadgas.

2 §.

Vederbörande i pensionsbrev tillförsäkrad ordinarie pension, vilken i denna landskapslag benämnes äldre grundpension, förhöjes sålunda,

1) att full pension utgår med samma belopp som full pension för samma tjänst eller befattning enligt bestämmelserna i den landskapslag om tjänstemannapensioner i landskapet Åland, som tillämpas från och med den 1 oktober 1950;

2) att delpension utgör av den ifrågavarande tjänst eller befattning enligt sistnämnda landskapslag åtföljande fulla pensionen en lika stor del, som den äldre grundpensionen utgjorde av den motsvarande fulla pensionen;

3) att, där äldre grundpension beviljats för tjänst eller befattning, som icke längre finnes, ny grundpension utgår i enlighet med pension för annan motsva-

rande eller närmast motsvarande tjänst eller befattning.

3 §.

Till folkskollärare, vilken kommit i åtnjutande av pension före ikraftträdandet av lagen den 7 juli 1950 om ändring av lagen om kostnaderna för folkskolväsendet (360/50), erlägges pension enligt samma grunder, som i förenämnda lag stadgas.

4 §.

Den, som tillförsäkrats extraordinarie pension eller understöd ur landskapsmedel och därjämte i 1 § nämnd pension, må fortfarande uppbära dessa. Från det tillägg, som åt vederbörande jämlikt 2 § utbetalas, skall likväl avdragas ett belopp, motsvarande hela den extraordinarie pensionen eller understödet eller del därav.

Vad i 1 mom. är stadgat, gälle i tillämpliga delar jämväl med avseende å i 3 § nämnda pensionstagare.

5 §.

Landskapsnämnden åligger att fastställa storleken av förhöjd pension. Beslut angående förhöjning skall tillställas pensionstagare.

Vid fastställande av storleken av ör-

dinarie pension, som före den 1 oktober 1950 beviljats innehavare av landskapets tjänst eller befattning, utgör grunden för förhöjningen det sammanlagda beloppet av den grundlön, som utgår i samma eller motsvarande tjänst eller befattning, för vilken pension beviljats, och fem ålderstillägg, varvid dess storlek bestämmes enligt stadgandena i den landskapslag om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster och befattningar i landskapet Åland, som tillämpas från och med den 1 mars 1950.

6 §.

Angående förhöjd pension gäller i övrigt, vad om grundpension är stadgat.

7 §.

Justeras med stöd av gällande stadganden avlöningen för innehavare av landskapstjänst eller befattning på grund av det officiella levnadskostnadsindexet, skall på grund av denna landskapslag reglerad pension i enlighet med därom i riket utfärdade närmare anvisningar justeras med motsvarande tillämpning av sagda stadganden.

8 §.

De personer, vilka före ikraftträdandet av den i 2 § 1 mom. 1 p. nämnda landskapslagen undfått avsked och vilka enligt då gällande stadganden voro berättigade till ordinarie pension, men vilkas pensionsfråga icke blivit avgjord före sagda landskapslags ikraftträdande, äro vid pensionering berättigade att erhålla pension till det belopp, som i 2 § är angående ny grundpension stadgat.

9 §.

Var, som icke nöjes åt i stöd av denna landskapslag fattat beslut angående höjande av honom beviljad pension, har rätt att däröver anföra besvär hos högsta förvaltningsdomstolen inom trettio dagar från det han fått del av beslutet.

10 §.

Denna landskapslag, varigenom landskapslagen den 15 februari 1950 (9/50) upphäves, skall tillämpas från och med den 1 mars 1950, dock så att 7 § skall lända till efterrättelse blott så länge allmän justering av innehavarnas av landskapets tjänst eller befattning avlöningar jämlikt gällande föreskrifter verkställas på grund av det officiella levnadskostnadsindexet.

På landstingets vägnar:

H u g o J o h a n s s o n
talman.

T o r B r e n n i n g
vicetalman.

C a r l C a r l s o n
vicetalman.

N:o 8.

L a n d s k a p s l a g**angående extraordinarie befattningshavares uti landskapet Åland pensioner.**

Föredragen för Republikens President den 26 januari 1951.

Utfärdad i Mariehamn den 7 februari 1951.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

I landskapslagen den 17 maj 1950 angående landskapsförvaltningen underlygande extraordinarie befattningshavare och tillfälliga funktionärer i landskapet Åland (17/50) avsedd extraordinarie befattningshavare är vid avgång från befattningen berättigad till livstidspension av landskapsmedel i enlighet med vad nedan stadgas.

2 §.

Allmän förutsättning för erhallande av pension är,

att extraordinarie befattningshavare uppnått sextiotre års ålder eller den tidigare åldersgräns, vid vilken han är skyldig att avgå, eller att han därförinnan till följd av kroppsslyte eller nedsatta kropps- eller själskrafter blivit varaktigt oförmögen att handhava befattningen; och

att han därjämte, där av stadgandena i 6 § icke annat följer, innehar minst tio pensionsår och av dem minst ett år omedelbart före avgången.

Uppkommer, där tjänstens eller befattningens art så påkallar, rätt att erhalla pension för tjänst eller befattning

med grundlön före sextiotre års ålder, begynner rätten att erhålla pension i motsvarande extraordinarie befattning vid samma ålder. På landskapsnämnden ankommer att förordna, vilka extraordinarie befattningar som böra anses motsvara i detta moment avsedda tjänster eller befattningar med grundlön.

3 §.

Angående den tid, vilken skall betraktas som pensionsår och avbrott i desamma, gäller i tillämpliga delar, vad däröfver beträffande innehavare av tjänst och befattning med grundlön är stadgat.

4 §.

Beloppet av full pension utgör, beräknat på sammanlagda beloppet av det årsarvode och fem ålderstillägg, som fastställts i den i 1 § nämnda landskapslagen, i avlöningsklasserna 1—22 sextiosex procent, i avlöningsklasserna 23—25 sextiofem procent samt i avlöningsklasserna 26—33 sextiofyra procent, likväl så, att lägsta beloppet av full pension är etthundratrettioåtta tusen mark och högsta beloppet fyrahundraåttio tusen mark.

Tio pensionsår berättiga till tio tredjedelar av beloppet av full pension

och varje därpå följande fullt pensionsår ytterligare till en trettiondedel därav, till dess full pensions belopp uppnås.

Det årliga beloppet av pension utjämnas till närmaste tal, vars tolfte del är delbar med tjugofem. Stå två tal lika nära, sker utjämningsen till det närmast större talet.

Extraordinarie befattning, som till följd av därmed förenade särskilda löneförmåner är hänförd till lägre avlöningsklass än den på grund av sin beskaffenhet eller eljest skulle tillhöra, skall vid bestämmandet av pension hänföras till avlöningsklass, som med hänsyn till befattningens beskaffenhet eller eljest motsvarar densamma.

Extraordinarie befattningshavare, som med stöd av 4 § 3 mom. av i 1 § nämnda landskapslag överförts till högre avlöningsklass, erhåller pension i enlighet med sitt senaste årsarvode.

5 §.

Justeras med stöd av i riket gällande stadganden avlöningen för innehavare av tjänst eller befattning till följd av ändring i det officiella levnadskostnadsindexet, skall pension, som enligt denna landskapslag beviljas eller beviljats, justeras enligt därom utfärdade närmare föreskrifter och med motsvarande tillämpning av sagda stadganden.

6 §.

Angående rätt till pension i det fall, att extraordinarie befattningshavare till följd av i tjänsteutövning ådragen kroppsskada eller sjukdom såsom oförmögen till landskapets tjänst eller hand-

havande av sin befattning avgått från densamma, är i tillämpliga delar gällande, vad i fråga om innehavare av tjänst eller befattning med grundlön stadgats. För erhållande av pension erfordras härvid icke, att minst ett av pensionsåren avtjänats omedelbart före avgången.

7 §.

Har extraordinarie befattningshavare till följd av försvagad hälsa, ådragen skada eller annan orsak, som icke är självförvållad, övergått till annan extraordinarie befattning, för vilken pensionen är mindre än den, som är förenad med hans förra befattning, erhåller han vid avgång från befattningen pension enligt den avlöningsklass, till vilken hans förra befattning hörde, eller, om denna befattning icke längre finnes, enligt den avlöningsklass, vartill den på grund av sin art borde höra.

8 §.

Extraordinarie befattningshavare, vars tjänsteförhållande upphört på grund av orsaker, nämnda i 10 § av den i 1 § här ovan återopade landskapslagen, eller emedan befattningshavaren på grund av ålder avlägsnats från sin befattning, äger, med i 9 § stadgade begränsningar, samma rätt till pension, som han jämlikt denna landskapslag haft, i fall han avgått från sin befattning.

9 §.

Har extraordinarie befattningshavares förordnande till befattningen jämlikt 10 § 4 mom. av förenämnda landskapslag återkallats, kan landskapsnämnden för-

klara honom rätten till pensionen förlustig.

10 §.

Pension må av därtill berättigad person icke samtidigt åtnjutas för flere än en landskapets tjänst eller befattning eller extraordinarie befattning.

11 §.

Rätt till erhållande av pension upphör:

1) om pensionstagare förlorar sitt finska medborgarskap;

2) om pensionstagare utan avbrott vistas i utlandet längre tid än tre år och icke inom nämnda tre år hos landskapsnämnden sökt och beviljats rätt att fortfarande uppbära pension;

3) om pensionstagare utan vederbörligt tillstånd träder i främmande makts tjänst; samt

4) om pensionstagare dömes till förlust av medborgerligt förtroende för all tid eller för begången tjänsteförbrytelse till straff, som i strafflagen stadgas i stället för avsättning från tjänsten.

Befinnes pensionstagare, förrän hans tjänsteförhållande upphört, genom sin verksamhet eller sitt uppförande i eller utom befattningen eller genom försummelse av sina åligganden ådagalagt, att han icke förtjänar det förtroende eller den aktning, som hans ställning såsom innehavare av landskapsbefattning förutsätter, på grund varav hans förordnande till befattningen hade kunnat återkallas, kan landskapsnämnden förklara honom rätten till pension förlustig.

Har den, som förlorat sitt finska medborgarskap, återvunnit detsamma eller

har pension förverkats av i 1 mom. 2 eller 3 punkterna nämnda orsaker, må landskapsnämnden på ansökan återgiva rätt till pension, men de olyftade pensionsbeloppen vare likväl förverkade.

Till pensionstagare, som undergår frihetsstraff i straffanstalt, erlägges icke pension för strafftiden, ej heller till pensionstagare, som dömts förlustig medborgerligt förtroende för viss tid, innan han återfått medborgerligt förtroende.

Inträffar någon i 1 mom. nämnd händelse efter det extraordinarie befattningshavares tjänsteförhållande upphört men innan honom beviljats pension, skall pensionsrätten anses förverkad. Landskapsnämnden må likväl i de i 3 mom. nämnda fallen på ansökan återinsätta honom i hans rätt till pension.

Har pensionsbelopp icke uppburits inom tre år efter förfallodagen, inbesparas det till landskapet.

12 §.

Angående ansökande av pension samt den tidpunkt, då rätten till erhållande av pension begynner, samt angående sökande av ändring i beslut rörande pension, gäller i motsvarande delar, vad i fråga om innehavare av tjänster och befattningar med grundlön stadgats.

13 §.

Angående pensionstagare, som utnämnes till innehavare av landskaps-tjänst eller -befattning eller antages till extraordinarie befattningshavare, liksom angående pensionstagare, som förordnas att i egenskap av vikarie eller tillsvidare handhava landskapstjänst eller

-befattning eller extraordinarie befattning eller antages som tillfällig landskapsfunktionär eller i landskapets arbete, äger vad om personer, vilka erhålla pension på grund av tjänst eller befattning med grundlön är stadgat motsvarande tillämpning.

14 §.

Pension åt extraordinarie befattningshavare beviljas på skriftlig ansökan av landskapsnämnden.

15 §.

Angående utbetalning av pension gäller, vad därom särskilt är stadgat.

16 §.

Utöver vad i denna landskapslag sä-

ges gäller i tillämpliga delar, vad angående innehavares av tjänst och befattning med grundlön, pensionsrätt och pension är stadgat.

17 §.

Denna landskapslag skall gälla från och med den 1 oktober 1950, och genom densamma upphäves landskapslagen den 25 februari 1948 om landskapsförvaltningen underlydande extraordinarie befattningshavares uti landskapet Åland rätt till pension (7/48).

Denna landskapslags 5 § skall äga tillämpning blott så länge allmän justering av innehavarnas av tjänst eller befattning avlöningar jämlikt gällande stadganden verkställs på grundvalen av det officiella levnadskostnadsindexet.

Mariehamn den 4 december 1950.

På landstingets vägnar:

Hugo Johansson
talman.

Tor Brenning
vicetalman.

Carl Carlson
vicetalman.

N:o 9.

L a n d s k a p s l a g

om landskapsförvaltningen underlydande arbetares i landskapet Åland pensioner.

Föredragen för Republikens President den 26 januari 1951.

Utfärdad i Mariehamn den 7 februari 1951.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

I landskapets arbete anställd arbetare, som därav erhåller sin huvudsakliga utkomst, är berättigad att, sedan han avgått från sitt arbete, av landskapsmedel uppbära livstidspension i enlighet med vad nedan stadgas.

Vad i 1 mom. sagts, gäller även arbetare, vilken såsom arbetspliktig varit i statens tjänst.

Landskapets arbetare anses erhålla sin huvudsakliga utkomst av landskapets arbete, därest hans arbete i allmänhet varar minst fem timmar i dygnet.

2 §.

Allmän förutsättning för erhållande av pension är:

att arbetare fyllt sextiotre år eller dessförinnan på grund av kroppsslyte eller nedsatta kropps- eller själskrafter blivit varaktigt oförmögen till sitt arbete; och

att han, förutom i fall, som nämnes i 9 § 1 mom., har minst tio pensionsår samt att han, likaså med undantag för i 9 § 1 mom. nämnt fall, innan han

fyllt sextiosju år, eller, om han dessförinnan avgått från landskapets arbete, före sin avgång under de tre närmast föregående åren varit i landskapets arbete minst tolv arbetsveckor varje kalenderår samt under dessa tre år sammanlagt minst sextio arbetsveckor.

I de arbeten, i vilka arbetets beskaffenhet eller förhållandena det kräva, kan rätten till pension inträda före sextiotre års ålder, dock icke tidigare än vid femtio års ålder. På landskapsnämnden ankommer att i enlighet med därför i riket utfärdade bestämmelser därom besluta.

3 §.

Såsom pensionsår, vilka landskapets arbetare får tillgodoräkna sig, anses den tid han efter fyllda tjuogoett år och före uppnådd sextiosju års ålder varit i arbete, som nämnes i 1 §. Likaså får landskapets arbetare som pensionsår tillgodoräkna sig den tid, som enligt 3 § 1 mom. i gällande landskapslag om tjänstemannapensioner skulle tillgodoräknas honom såsom pensionsår i hans egenskap av innehavare av tjänst eller befattning.

Angående landskapets arbetares rätt

att såsom pensionsår tillgodoräkna sig den tid han varit i kommuns, kommunal centralorganisations, sammanslutnings av kommuner, religionssamfunds eller enskilda tjänst, gäller i tillämpliga delar vad i 1 mom. nämnda landskapslag om tjänstemannapensioner är stadgat.

Landskapsnämnden kan av särskilda skäl berättiga landskapets arbetare att såsom pensionsår tillgodoräkna sig även annan än i 2 mom. avsedd tjänstgöringstid, dock högst åtta år.

Arbetare, som dömts förlustig medborgerligt förtroende, är icke berättigad att för pension tillgodoräkna sig den tid han dessförinnan varit i landskapets eller statens arbete.

4 §.

Pensionsår räknas i arbetsveckor. Har i landskapets arbete under den tid pensionsåren räknas, inträffat avbrott, sammanräknas vid bestämmandet av pensionsåren antalet arbetsveckor och delarbetsveckor under de olika arbetsperioderna, varvid femtiotvå fulla arbetsveckor motsvara ett pensionsår.

5 §.

Som arbetsveckor räknas vid beräkandet av pensionsår även:

1) lagenlig semestertid liksom även den tid, för vilken semesterersättning skall erläggas;

2) tid, under vilken arbetare till följd av i landskapets arbete ådragen kroppsskada eller av arbetet förorsakad sjukdom eller på grund av offentligt uppdrag varit förhindrad att utföra sitt arbete;

3) högst tretton veckor av den tid,

arbetare varit borta från sitt arbete på grund av havandeskap eller barnsbörd,

4) tid, under vilken arbetare, som utan skäl varit anhållen, icke kunnat utföra sitt arbete;

5) högst tjugosex veckor av den tid arbetare under ett kalenderår på grund av annan än i punkt 2 nämnd sjukdom varit borta från arbetet;

6) högst fyra veckor per kalenderår av den tid arbetare till följd av avbrott i arbetet, som icke berott av honom, icke fått utföra sitt arbete;

7) högst fyra veckors utevaro från arbetet per kalenderår, därest utevaron föranletts av något annat av den ansvariga arbetsledningen godkänt skäl än de ovan uppräknade.

Minskas antalet arbetsdagar i veckan för någon tid till följd av minskning av arbetet eller annan orsak till tre dagar i veckan eller mindre, räknas högst fyra sådana veckor per kalenderår som fulla veckor och de övriga som halva arbetsveckor.

6 §.

På grund av beskaffenheten av utfört arbete eller utförda uppgifter indelas arbetarna i följande fyra pensionsgrupper:

I pensionsgruppen: arbetare, som utföra hjälp- och grovarbete samt alla övriga arbetare, vilka icke hänföras till nedannämnda pensionsgrupper;

II pensionsgruppen: arbetare, som utföra fackarbete;

III pensionsgruppen: arbetare, som utföra krävande fackarbete; samt

IV pensionsgruppen: personer i le-

dande ställning i arbetsavtalsförhållande till landskapet.

Vid bedömandet av arbetets beskaffenhet skall, för såvitt annat ej följer av stadgandena i 10 §, hänsyn tagas till det arbete, arbetaren huvudsakligen utfört under de närmaste fem åren före sin avgång från landskapets arbete.

Uppstår ovisshet om till vilken pensionsgrupp arbetare på grund av sitt arbete skall hänföras, skall den omständigheten, vilken pensionsgrupp den allmänna lönenivån för arbete av sagda slag förutsätter, vara utslagsgivande. Föreliggande det oaktat svårigheter att placera arbetare i pensionsgrupp, bör landskapsnämnden införskaffa utlåtande av fackmyndighet i riket.

7 §.

Beloppet av full pension är i I—III pensionsgrupperna sextiosex procent av de arbetsinkomster arbetare åtnjutit i landskapets arbete under det sista året före avgången, med undantag av lön för övertidsarbete, dock så att

i I pensionsgruppen lägsta beloppet av full pension utgör 132.000 mark och högsta beloppet 165.000 mark;

i II pensionsgruppen lägsta beloppet av full pension utgör 144.000 mark och högsta beloppet 189.300 mark; samt

i III pensionsgruppen lägsta beloppet av full pension utgör 172.800 mark och högsta beloppet 223.500 mark.

Pension må icke beviljas till högre belopp än arbetsinkomsterna, dock så, att lägsta beloppet av full pension för arbetare, som arbetat regelbundna arbetsdagar, är 132.000 mark och för ar-

betare, som ej arbetat fulla arbetsdagar, så många attondedelar av i I mom. stadgade lagsta beloppen av full pension, som vederbörandes arbetstid i medeltal per dag utgör av den regelbundna autaummars arbetsdagen.

Beloppet av pensionen i VI pensionsgruppen bestämmes enligt pensionen för innehavare av landskapets tjänst eller befattning i motsvarande ställning. På landskapsnämnden ankommer att bestämma, vilken innehavare av landskapets tjänst eller befattning som skall anses vara i motsvarande ställning.

Har arbetarinkomsten enligt vilken storleken av arbetares pension skall bestämmas, på grund av utevaro från arbetet minskats, skall den årliga arbetsinkomsten beräknas sålunda att till de faktiska arbetsinkomsterna lägges det belopp, som arbetare beräknas av nämnda orsak ha gått miste om. Naturaförmåner skola beräknas i penningar enligt medelprisen på orten.

Tio pensionsår berättiga till tio trettondedelar av beloppet av full pension och varje därpå följande fullt pensionsår ytterligare till en trettondedel därav till dess full pensions belopp uppnås.

Den årliga pensionens belopp utjämnas till närmaste belopp, vars tolfte del är delbar med tjugofem. Finnas två sådana tal, sker utjämnningen till närmast större tal.

8 §.

Företages i stöd av gällande stadganden justering av innehavares av landskapets tjänst eller befattning avlöning

med anledning av ändringar i officiella levnadskostnadsindex, skall pension, som beviljas eller beviljats i stöd av denna landskapslag i enlighet med där- om utfärdade närmare föreskrifter justeras på motsvarande sätt med tillämpning av sagda stadganden.

9 §.

Nödgas arbetare till följd av i landskapets arbete ådragen kroppsskada eller av arbetet förorsakad sjukdom såsom oförmögen till landskapets arbete därifrån avgå, tilldelas honom full pension oberoende av antalet pensionsår eller ålder. Har han själv avsiktligt eller genom grov vårdslöshet vållat kroppsskadan eller sjukdomen eller väsentligen medverkat till dess uppkomst, kan pension helt och hållet förvägras honom eller dess belopp enligt prövning nedsättas.

Sjukdom anses förorsakad av landskapets arbete, där omständigheter i samband med arbetet på sannolika skäl kunna antagas hava föranlett insjuknandet eller väsentligen bidragit till att sjukdomen uppkommit eller förvärrats.

10 §.

Har arbetare till följd av ålder eller försvagad hälsa eller ådragen skada, som icke vållats av honom själv, före inträdet i pensionsåldern överförts eller nödgats övergå till arbete, som på grund av sin beskaffenhet tillhör en lägre pensionsgrupp än den hans under pensionsåren huvudsakligen utförda arbete förutsätter, erhåller han vid avgången från landskapets arbete pension

enligt den pensionsgrupp, som motsvarar hans tidigare arbete.

11 §.

Pension beviljas på ansökan.

Har arbetare anhållit om pension medan han var i landskapets arbete eller senast inom sex månader efter arbetsförhållandets upphörande, begynner rätten att uppbära pension vid den tidpunkt rätten att uppbära lön på grund av arbetsförhållandet upphör. Skriftligen avfattad pensionsansökan skall inlämnas till landskapsnämnden.

Har pension ej sökts inom den i 2 mom. föreskrivna tiden och har laga skäl för försummelsen icke föreburits, begynner rätten att uppbära pension med ingången av månaden efter den, då ansökan om pension inlämnades.

12 §.

Till ansökan om pension bör fogas ämbetsbetyg och arbetsbok med vederbörliga anteckningar.

13 §.

Har arbetare ansökt om pension på grund av att han, innan han inträtt i pensionsåldern, till följd av kroppsslyte eller nedsatta kropps- eller själskrafter blivit varaktigt oförmögen att utföra sitt arbete eller på grund av i arbetet ådragen kroppsskada eller av arbetet förorsakad sjukdom blivit oförmögen till landskapets arbete, bör läkarintyg bifogas pensionsansökan.

14 §.

Sakägare, som anser beslut i pensionsärendet kränka hans lagliga rätt, kan söka ändring i beslutet genom be-

svär hos högsta förvaltningsdomstolen. Besvären skola anföras inom trettio dagar från den dag beslutet delgivits.

15 §.

Pension utbetalas av landskapsnämndens kamreraravdelning på fastställda tider, såsom därom är särskilt stadgat. Pension erlägges för hela den månad, under vilken pensionstagare har avlidit.

Har pensionsbelopp icke lyfts inom tre år räknat från förfallodagen, insparas det till landskapet.

16 §.

Rätt till erhållande av pension upptör:

1) om pensionstagare förlorar sitt finska medborgarskap;

2) om pensionstagare utan avbrott vistas i utlandet längre tid än tre år och icke inom nämnda tre år hos landskapsnämnden sökt och beviljats rätt att fortfarande uppbära pension;

3) om pensionstagare utan vederbörligt tillstånd träder i främmande makts tjänst;

4) om pensionstagare dömes till förlust av medborgerligt förtroende för alltid.

Har den, som förlorat sitt finska medborgarskap, återvunnit detsamma eller har pension förverkats av ovan i 1 mom. punkterna 2 eller 3 nämnda orsaker, kan landskapsnämnden på ansökan återge rätten till pension, men de olyftade pensionsbeloppen vare dock förverkade.

Till pensionstagare, som undergår frihetsstraff i straffanstalt, erlägges icke pension för strafftiden, ej heller till

pensionstagare, som gått förlustig med borgerligt förtroende på viss tid, förrän han återfått medborgerligt förtroende.

Inträffar någon i 1 mom. nämnd händelse efter det arbetares arbetsförhållande upphört, men innan honom beviljats pension, skall pensionsrätten anses förverkad. Landskapsnämnden kan likväl i ovan i 2 mom. nämnda fall på ansökan återställa rätten till pension.

17 §.

Till arbetare i sådant landskapets arbete, som berättigar till pension, skall utgivas arbetsbok, varom landskapsnämnden utfärdar närmare föreskrifter.

18 §.

Utöver vad i denna landskapslag stadgas gäller i tillämpliga delar vad om tjänstemannapensioner är stadgat.

19 §.

Landskapets arbetare, vars arbetsförhållande har börjat före denna landskapslags ikraftträdande, bibehålles vid sin rätt till pension enligt hittills gällande stadganden, därest han inom tre månader från denna landskapslags ikraftträdande anmäler denna önskan hos landskapsnämnden.

20 §.

Denna landskapslag skall gälla från och med den 1 oktober 1950, och genom densamma upphäves landskapslagen den 25 februari 1948 angående landskapsförvaltningen underlydande arbetares uti landskapet Åland rätt till pension (8/48).

Denna landskapslags 8 § skall lända

till efter rättelse blott så länge allmän enlighet med gällande stadganden föreställning av innehavarnas av landskaps- tages på grund av officiella levnads- plets tjänst eller befattning avlöning i kostnadsindex.

Mariehamn den 4 december 1950.

På landstingets vägnar:

H u g o J o h a n s s o n
talman.

T o r B r e n n i n g
vicetalman

C a r l C a r l s o n
vicetalman.

N:o 10.

L a n d s k a p s l a g

om utbetalning av pensioner i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 26 januari 1951.

Utfärdad i Mariehamn den 7 februari 1951.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Av landskapsmedel utgående pensioner, understöd samt ersättningar och bidrag av pensionsnatur utbetalas till vederbörande av landskapsnämnden.

Vad nedan i denna landskapslag stadgas angående pension, skall i tillämpliga delar gälla beträffande i 1 mom. nämnda understöd, ersättningar och bidrag av pensionsnatur.

2 §.

Över beviljad pension skall utfärdas pensionsbeslut enligt formulär, som fastställles av landskapsnämnden. Pensionsbeslutet skall tillställas pensionslagaren.

3 §.

I landskapsnämndens kamreraravdelning skall föras förteckning över pensionstagarna, ordnade enligt församling och civilregister. På grundvalen av denna förteckning tillsändes meddelan-

de angående varje pensionstagare vederbörande registermyndighet, som enligt i riket utfärdade bestämmelser äger underrätta den myndighet, vilken utbetalar pension, varje pensionstagare och hans familjeförhållanden berörande förändring.

4 §.

Landskapsnämndens kamreraravdelning erlägger i 1 § nämnda utbetalningar i början av varje månad med en tolfte del av det för helt år beviljade beloppet.

Understiger betalningen för helt år adertontusen mark, kan landskapsnämnden besluta att utbetalningarna få verkställas med längre mellantider, dock skall utbetalning ske minst en gång i kvartalet.

Pensionstagare är skyldig att förelbringa all den utredning, som landskapsnämnden för utbetalning anser nödig.

5 §.

Pension utbetalas åt pensionstagaren själv eller dennes lagligen befullmäktigade ombud mot företeende av pensionsbrevet. Pensionstagare är dock berättigad att mot kvitto deponera pen-

sionsbrevet hos landskapsnämndens kamreraravdelning samt mot uppgivande av fullständig adress få sig pensionen tillsänd genom postgirots förmedling.

6 §.

Verkställd utbetalning skall varje gång antecknas i pensionsbrevet. Anteckning skall likaså göras om varje ändring av grundpensionens belopp.

7 §.

Landskapsnämndens kamreraravdelning skall tillse, att pension icke utbetalas åt person, som enligt gällande lagbestämmelser förlorat sin rätt därtill. Om förlorad rätt till pension skall anteckning, där sådant befinnes möjligt, göras i pensionsbrevet.

8 §.

Har pensionsbrev förkommit, äger landskapsnämnden med uppgivande av skälen därför på skiftlig ansökan utfärda nytt sådant.

9 §.

Denna landskapslag skall gälla från och med den 1 oktober 1950.

Mariehamn den 4 december 1950.

På landstingets vägnar:

Hugo Johansson
talman.

Tor Brenning
vicesalman

Carl Carlson
vicesalman.